

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΑΝΑΒΥΣΟΥ

Περιγραφή ἀνασκαφῆς τάφων.

Τῶν ἀνασκαφῶν Ἀναβύσου ἤρξάμεθα τὴν 22 Αὐγούστου, διεκέψαμεν δὲ ταύτας, ἕνεκα τοῦ προσεγγίζοντος χειμῶνος, τὴν 24 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Ἡ θέσις Ἀναβύσος ἀνήκει εἰς τὸν σημερινὸν δῆμον Θορικίων, κεῖται δ' ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τοῦ Λαυρεωτικοῦ Ὀλύμπου καὶ τοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν ὄρους «Σκόρδι», χωριζομένου διὰ στενῆς κοιλάδος ἀπὸ τοῦ ἔναντι ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς ἐκτεινομένου Κερατοβουνίου, ὅπερ ἀποκλείει οὕτως, ὡς ἀνυπέρβλητον πρόχωμα πρὸς Βορρᾶν, τὴν μεγάλην πεδιάδα Ἀναβύσου ἀπὸ τὴν τῆς Κερατέας. Ἐν τῇ θέσει Ἀναβύσου παρὰ τὴν θάλασσαν ὑπάρχει καὶ ἡ γνωστὴ τοῦ Κράτους Ἀλυκὴ, ἀκριβῶς ἔναντι τῆς Χερσονήσου Ἀστυπαλαίας καὶ τῆς νησίδος Ἐλεούσης, ὧν ἀμφοτέρων μνημονεύει ὁ Στράβων, ἐκεῖ που τοποθετῶν τὸν δῆμον Ἀναφλύστου, ἓνα τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὴν Ἀντιοχίδα φυλὴν ἀνήκοντα. *)

Πιθανώτατον ἐκ τούτου καθίσταται, ἂν μὴ βεβαιώτατον, ὅτι ἐν τῇ θέσει «Ἀνάβυσος» ἔκειτο τὸ πάλαι ὁ δῆμος Ἀναφλύστου, πρὸς δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς σημερινῆς εἶνε παραφθορὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου καὶ μεγάλου δήμου. Ὅτι δὲ ὑπῆρξε τοιοῦτος πιστοποιοῦσιν οἱ ἀπειράριθμοι καὶ πλουσιώτατοι ἔστιν ὅτε τάφοι, οἱ καθ' ἅπασαν τὴν πεδιάδα διεσπαρμένοι, διότι κτίρια δὲν

*) Πρὸς Π. Καστριώτης. Die Deme von Attica, Leipzig, 1886.